

Tematy kompleksowe dla „Kotków” na wrzesień

1. To jestem ja

- Dziecko wypowiada się na swój temat
- Wymienia nazwy poszczególnych części ciała
- Wypowiada się na temat opowiadania, ulubionych zabawek, owoców, ilustracji w książkach
- Rozpoznaje zapis graficzny swojego imienia
- Rozpoznaje i nazywa emocje: złość, radość, smutek, strach
- Określa położenie przedmiotów względem innych

2. Moja grupa

- Wymienia ustalone zasady regulujące zachowanie społeczności przedszkolnej i przestrzega tych zasad
- Uczestniczy w zabawach ruchowych, ćwiczeniach gimnastycznych, zabawach improwizowanych do piosenek
- Porusza się według mapy: w prawo lub w lewo
- Podaje charakterystyczne cechy wrześniowej pogody

3. Moja droga do przedszkola

- Wymienia zasady ruchu drogowego
- Wie, jak należy prawidłowo przechodzić przez jezdnię, gdy na drodze znajduje się sygnalizator świetlny lub nie
- nazywa i rozróżnia wybrane znaki drogowe, wyjaśnia ich znaczenie
- posługuje się swoim imieniem, nazwiskiem i adresem
- rozpoznaje koło wśród innych figur

4. Idzie jesień przez las, park

- Opisuje krajobraz i wymienia charakterystyczne cechy jesieni
- Wymienia konsekwencje niewłaściwego zachowania wobec zwierząt
- Nazywa wybrane grzyby jadalne i trujące
- Rozpoznaje i nazywa wybrane drzewa iglaste
- Wymienia podstawowe cechy kwadratu
- Poprawnie liczy kasztany, wskazuje miejsce kwadratu w szeregu

**„Kotki” uczą się piosenki „Krąg dziecięcych rąk”
(sł. i muz. K.Gowik)**

**1. Jak dobrze mieć przyjaciół w krąg,
tak dużo innych, dziecięcych rąk
przyjaciół, co uśmiechnięci są,
tak dużo, tak dużo rąk...**

ref.

**Bo tak dobrze przyjaciół swoich mieć
i codziennie wesoło bawić się,
szukać przygód tu i tam, w bajki wierzyć też,
bo tak dobrze przyjaciół swoich mieć.**

**2. Samemu być to bardzo źle,
Smutno i z łezką, więc nie, nie, nie!
Muzyka, śmiech i serca krąg,
Tak dużo, tak dużo rąk...**

**3. Czy jesteś tu, czy jesteś tam,
mając przyjaciół, nie jesteś sam.
Oni tu obok, tak blisko są,
tak dużo, tak dużo rąk.**

oraz wierszyka „Witamy Panią Jesień”

**Idzie przez świat Pani Jesień,
psotny wiatr w worku niesie.
Wypuścić go z worka trzeba,
niech strąci liście z drzewa.
Liście wirują nad ziemią,
ich barwy w słońcu się mieniają.
Dzieci się bardzo cieszą,
szybko do parku śpieszą.
Spadają kasztany, żołądzie,
wkoło pełno ich wszędzie.
Jesień dary przyniosła,
piękna, bajkowa, radosna.
Lecz kiedy ma humor ponury
maluje deszczowe chmury.
Wtedy wita nas deszczem
i chłodzi ciepłe powietrze.**

